

Juss i barnevernfaglig arbeid

Emnekode: E-MJB150_1

Vekting (SP): 30

Semester undervisningsstart: Høst

Antall semestre: 2 semestre

Semester eksamen/vurdering: Vår

Undervisningsspråk: Norsk

Tilbys av: Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Institutt for sosialfag

Emnet omhandler juss og forvaltning i barnevernfaglig arbeid. Formålet med studiet er å gi studenten en spesialisert juridisk kompetanse og forvaltningsforståelse som utgangspunkt for godt barnevernfaglig arbeid.

Læringsutbytte

Studenten skal etter fullført studium ha følgende totale læringsutbytte definert i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse:

Kunnskap

Studenten har

- avansert kunnskap om sentrale barnevernrettslige tema og problemstillinger, samt relevant forskning på feltet.
- inngående kunnskap om juridisk metode og rettskilder av betydning for det barnevernfaglige arbeidet, herunder EMK og FNs barnekonvensjon.
- avansert kunnskap om det materielle innholdet i lovgivningen, herunder, barns rett til medvirkning, inngrepsvilkår og saksbehandlingsregler.
- inngående kunnskap om de rettslige rammene for tverretattlig samarbeid, herunder taushetspliktreglene.

Ferdigheter

Studenten kan

- identifisere og analysere rettslige problemstillinger i en konkret sak med utgangspunkt i juridisk teori og andre relevante rettskilder.
- anvende juridisk metode og relevante rettskilder, beherske og benytte juridiske begreper i det daglige arbeidet.
- kombinere juridisk og barnevernfaglig skjønnsutøvelse.
- anvende juridisk og barnevernfaglig kunnskap for å sikre barns og foreldres rett til medvirkning i barneverntjenestens arbeid.
- anvende juridisk kunnskap i beslutningsprosesser i barneverntjenesten, overfor samarbeidspartnere og beslutningsorganer.
- bidra til at rettssikkerheten til barn og foreldre ivaretas i alle faser i en barnevernssak.

Generell kompetanse

Studenten

- har avansert forståelse for barnevernets rolle i samfunnet generelt, og spesielt overfor øvrig forvaltning og rettslige aktører.
- kan analysere, reflektere og forholde seg kritisk til egen profesjonsutøvelse i lys av rettskildene, herunder kravet til forsvarlighet.
- kan bidra til nytenkning og til innovasjon for å videreutvikle den juridiske kompetansen på egen arbeidsplass.
- kan oppdatere sin kunnskap innenfor hele det barnevernrettslige området.

Innhold

Studiet omhandler juss og forvaltning i barnevernfaglig arbeid. Formålet med studiet er å gi studenten en spesialisert juridisk kompetanse og forvaltningsforståelse i kombinasjon av godt barnevernfaglig arbeid. Rettssikkerhet, forsvarlighet, rettskildelære og skriftliggjøring av barnevernfaglige vurderinger skal stå sentralt gjennom hele studiet. Fokus vil være på

- Barn og foreldres medvirkning i møte med barneverntjenesten.
- Juridisk metode og menneskerettigheter.
- Barneverntjenesten i møte med Fylkesnemnda og øvrige rettsinstanser.

- Barnevernloven i endring, nye bestemmelser og fokusområder.
- Barn og straff.
- Barneverntjenesten og samarbeid, rettslige rammer og taushetsbestemmelser

Forkunnskapkrav

3-årig bachelorgrad eller tilsvarende.

Anbefalte forkunnskaper

Ansatte i kommunal barneverntjeneste vil bli prioritert ved optak.

Eksamen/vurdering

Vilkår for å gå opp til eksamen/vurdering

Skriftlig individuelt arbeidskrav 1

Skriftlig individuelt arbeidskrav 2

75% obligatorisk deltakelse

Alle obligatoriske krav (3) må være godkjent for at studenten kan gå opp til eksamen.

Skriftlig individuelt arbeidskrav 1 (godkjent/ikke godkjent) .Omfang: 2 500 ord (+/-10 %) .inkl. innholdsfortegnelse, noter, kildehenvisninger og litteraturliste. Referansestil: APA 6th

Skriftlig individuelt arbeidskrav 2 (godkjent/ikke godkjent) .Omfang: 2 500 ord (+/-10 %) .inkl. innholdsfortegnelse, noter, kildehenvisninger og litteraturliste. Referansestil: APA 6th

75 % obligatorisk deltakelse på undervisningen. Deltakelse i undervisningen skal forstås som oppmøte til undervisning og innlevering av tre skriftlige arbeider av 1 000 ord.

Fagperson(er)

- Christian Børge Sørensen (Emneansvarlig)
- Christian Børge Sørensen (Emneansvarlig)
- Liv Jorunn Baggegård Skippervik (Emneansvarlig)
- Liv Jorunn Baggegård Skippervik (Faglærer)

Arbeidsformer

Undervisningen er organisert i samlinger med henholdsvis tre samlinger à tre dager i 1. semester og tre samlinger à tre-fire dager i 2. semester. Undervisningen vil inneholde et bredt spekter av undervisningsformer.

Åpen for:

For dem som har søkt og er tatt opp på videreutdanningen.

Emneevaluering

Emnet evalueres i tråd med universitetets kvalitetssystem, samt avtalen med Barne-, ungdoms- og familidirektoratet (Bufdir).

Litteratur

E-MJB150 Juss i barnevernfaglig arbeid - H20

Litteratur

null

1. Forholdet mellom barnevernloven og barneloven. Barneverntjenestens rolle der foreldrenes konflikter går ut over barnets omsorgssituasjon. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet; 2013. <https://www.regjeringen.no/global-assets/upload/bld/skjema/bua/rapportering20barnevern/veileder.forholdet.mellom.barneloven.og.barnevernloven.pdf>

2. Høringsnotat - Forslag til ny barnevernslov. Barne- og likestillingsdepartementet; 2019. <https://www.regjeringen.no/contentassets/7a124c63b81b487e9d79ae44b73a2b70/horingsnotat-ny-barnevernslov---april-2019-.pdf>
3. Veileder for samarbeid mellom skole og barnevern. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet; 2016. <https://bufdir.no/Barnevern/Skoleveileder/>
4. Samarbeid mellom barneverntjenester og psykiske helsetjenester til barnets beste. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, Helsedirektoratet; 2015. https://www.helsedirektoratet.no/rundskriv/samarbeid-mellom-barneverntjenester-og-psykiske-helsetjenester-til-barnets-beste/Samarbeid%20mellom%20barneverntjenester%20og%20psykiske%20helsetjenester%20til%20barnets%20beste%20%E2%80%93%20Rundskriv.pdf/_attachment/inline/9876ab91-8488-4b62-8164-af59f46
5. Rutiner og regler for informasjonsutveksling mellom kriminalomsorgen og barneverntjenesten. Kriminalomsorgsdirektoratet, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet; 2015:: 7. https://bufdir.no/globalassets/global/rundskriv_2015_rutiner_og_regler_for_informasjonsutveksling_mellom_kriminalomsorgen_og_barneverntjenesten.pdf
6. Sandberg K, Kjørholt ES, Høstmælingen N, red. Barnekonvensjonen : barns rettigheter i Norge. 4. utgave. Universitetsforlaget; 2020.
7. Aall J. Rettsstat og menneskerettigheter : en innføring i vernet om individets sivile og politiske rettigheter etter den norske forfatning og etter den europeiske menneskerettighetskonvensjon. 5. utg. Fagbokforlaget; 2018.
8. Aas G. Politi- og påtalemyndighetens praktisering av familievoldsbestemmelsen (jf. straffelovens § 219). Tidsskrift for strafferett. 2013;13(2):s. 236–254. https://www-idunn-no.ezproxy.uis.no/tidsskrift_for_strafferett/2013/02/politi-og_paatalemyndighetens_praktisering_av_familievoldsb
9. Archard D. Balancing a Child's best interest and a child's views. The International journal of children's rights. 2009;17(1):p. 1–21.
10. Barne- og likestillingsdepartementet. Endringer i barnevernloven (barnevernsreform). Prop. 73 L (2016–2017). regjeringen.no; 2017. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-73-l-20162017/id2546056/>
11. Barne- likestillings-og inkluderingsdepartementet. Endringer i barnevernloven. Prop. 106 L (2012–2013). regjeringen.no; 2013. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop-106-l-20122013/id720934/?ch=1>
12. Bendiksen LRL. Sentrale emner i barneretten. 3. utg. Universitetsforlaget; 2018.
13. Blaker VS. FNs menneskerettskonvensjoner og FN-komiteenes håndheving av dem. I: Sunde JØ, Høgberg AP, red. Juridisk metode og tenkemåte. Universitetsforlaget; 2019:420–451.
14. Blandhol S. Innføring i juridisk metode. Jussens Venner. 2015;(06):s. 310–345. https://www-idunn-no.ezproxy.uis.no/jv/2015/06/innfoering_i_juridisk_metode
15. Brynildsrud K. Trenger vi et biologisk prinsipp i barnevernloven? Noen betraktninger i kjølvannet av NOU 2012: 5 og Prop. 106 L (2012–2013). Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål. 2016;3:264–298. https://www.idunn.no/tidsskrift_for_familierett_arverett_og_barnevernrettslige_sp/2016/03/trenger_vi_et_biologisk_prinsipp_i_barnevernloven_noen_bet
16. Brækhus H. Retten til privatlivets fred ved motstridende interesser i familien. I: Aune H, red. Ketsch me if you can : sociale rettigheter og ligestilling : hyldest til Kirsten Ketscher. Karnov Group; 2017:342–355.
17. Christie N. Konflikt som eiendom. Tidsskrift for rettsvitenskap. 1977;90:s. 113–132.
18. Duckert F. Nye medier - mer intense belastninger. I: I mediernes søkelys : eksponering, stress og mestring. Gyldendal akademisk; 2017:s. 238–254.
19. Ellingsen IT. Å miste omsorgen for sitt barn. Nordisk sosialt arbeid. 2007;27(4):s. 263–275.
20. Figenschow W. Barnevern : medier og juss. Gyldendal akademisk; 2006.
21. Fossum S. Samhandling mellom barnevern og psykisk helsevern for barn og unge – en litteraturgjennomgang. Tidsskriftet Norges barnevern. 2015;92(4):s. 282–297.

22. Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder. Historien om Stina. Fylkesmannens rapport etter tilsyn med Kristiansand kommune, Sørlandet sykehus HF, Bufetat Region Sør, Næringsprg Sør og Aleris Ungplan & BOI 27.7.2017 - 7.2.2018. Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder <https://www.fylkesmannen.no/contentassets/8e9bca4a5f3646ed864560e0b95ec6f6/historien-om-stina---rapport-etter-fylkesmannens-tilsyn.pdf>
23. Graver HP. Alminnelig forvaltningsrett. 5. utgave. Universitetsforlaget; 2019.
24. Haugli T. Kommentar til Høyesteretts kjennelse om hensynet til barnets beste og barns rett til å bli hørt. Juridika, Innsikt. Published online 2020. <https://juridika.no/innsikt/kommentar-til-hoyesteretts-kjennelse-om-hensynet-til-barnets-beste-og-barns-rett-til-a-bli-hort>
25. Holmboe M. Tale eller tie : om plikt til å avverge alvorlige lovbrudd og uriktige domfellelser. Gyldendal juridisk; 2017.
26. Holmboe M. Norwegian Youth Punishment - Opportunity or Trap? Bergen Journal of Criminal Law and Criminal Justice. 2017;5(1):s. 37–58. doi:10.15845/bjclcj.v5i1.1352
27. Jørgen Aall (1958-) (forfatter). Forholdsmessighet som vilkår for inngrep i EMK-rettigheter. I: Søvig KH (red. ., red. Forholdsmessighetsvurderinger i forvaltningsretten. Fagbokforl., cop. 2015; 2015:[77]–110.
28. Kane AA. Forsvarlighetskravet i barneverntjenester. Tidsskriftet Norges Barnevern. 2018;95(02-03):313–326. https://www.idunn.no/tnb/2018/02-03/forsvarlighetskravet_i_barneverntjenester
29. Komiteen for barnets rettigheter. Generell kommentar nr. 10. Rettighetene til barn som er i konflikt med loven. FNs barnekomité; 2007. <https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/bld/barnets-rettigheter/generell-kommentar-10.pdf>
30. Komiteen for barnets rettigheter. Generell kommentar nr. 12. Barnets rett til å bli hørt. FNs barnekomité; 2009. <https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/bld/barnets-rettigheter/generell-kommentar-12.pdf>
31. Komiteen for barns rettigheter. General comment no. 14. On the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration. FNs barnekomité; 2013. https://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf
32. Kvisberg TE. Barnebeskyttelseskonvensjonen, Haagkonvensjonen 1996. Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål. 2019;17(1):s. 89–108. doi:10.18261/issn.0809-9553-2019-01-05
33. Misund BI. Beslutningsteoretiske perspektiver på beslutningsprosesser i barnevernstjenesten. I: Ellingsen IT, Ellingsen IT, Østerhaug RS, red. Barnevernets brennpunkt : beslutningsgrunnlag og beslutninger. Universitetsforlaget; 2014:s. 57–80.
34. Morten Kjelland. Taushetsplikt og opplysningsplikt. I: Velferdsrett II : barneverns- og sosialrett. 5. utg. Gyldendal Norsk Forlag; 2017:s. 155–204.
35. Mæhle SS. Fra lov til rett. 2. utg. Gyldendal juridisk; 2017.
36. Ofstad K. Saksbehandlingsregler for fylkesnemnda. I: Barnevernloven : med kommentarer. 6. utg. Gyldendal juridisk; 2015:s. 361–441.
37. Oppedal M. Saksbehandlingen i første instans. I: Velferdsrett II : barneverns- og sosialrett. 5. utgave, 2. opplag 2018. Gyldendal Norsk Forlag AS; 2017:65–107.
38. Oppedal M. Akutthjemlene i barnevernloven. Gyldendal akademisk; 2008.
39. Sandberg K. Kommentar til Høyesteretts storkammeravgjørelser om barnevern etter EMD-dommene. Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål. 2020;(2):148–159. https://www.idunn.no/tidsskrift_for_familierett_arverett_og_barnevernrettslige_sp
40. Sigurdsen RH. Tvangsplassering av barn med utfordrende atferd : en sammenligning av regler i barnevernloven, helse- og omsorgstjensteloven og psykisk helsevernloven. Fagbokforl; 2015.
41. Skippervik LJB. Barnevernstiltak i straffegjennomføring – eit ukomplisert samspel? Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål. 2019;17(04):323–344. doi:10.18261/issn.0809-9553-2019-04-04
42. Solheim SH. Rettsanvendelsesprosessen på EMK-rettens område. I: Sunde JØ, Høgberg AP, Sunde JØ, Høgberg

AP, red. Juridisk metode og tenkemåte. Universitetsforlaget; 2019:360–384.

43. Stang EG. Barn i fengsel – også barneverntjenestens ansvar. Tidsskriftet Norges Barnevern. 2015;(1):s. 47–62. https://www.idunn.no/tnb/2015/01/barn_i_fengsel_-_ogsaa_barneverntjenestens_ansvar

44. Studsrød I. Den gode vilje er ikke nok: Fylkesnemndas høring av barn. I: Studsrød I, red. Barneomsorg på norsk : i samspill og spenning mellom hjem og stat. Universitetsforlaget; 2017:s. 62–79.

45. Sørensen C. Barnevern og menneskerettighetene: Utredning til Barnevernslutvalget.; 2016. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2016-16/id2512881/?ch=26#ved4>

46. Sørensen CB. Langvarige fosterhjems plasseringer og forholdsmessighetskravet i EMK art. 8. Lov og Rett. 2020;2:103–122. https://www.idunn.no/lor/2020/02/langvarige_fosterhjems_plasseringer_og_forholdsmessighetskra

47. Søvig KH. Forholdsmessighetsvurderinger i forvaltningsretten. Fagbokforl; 2015.

48. Vindeløv V. Konfliktmægling : en refleksiv model. 3. rev. udg. Jurist- og Økonomforbundets Forlag; 2013.

49. Zehr H. The little book of restorative justice. Good Books; 2002. <https://www.unicef.org/tdad/littlebookrjpakaf.pdf>

Anbefalt litteratur

50. Barnevernet og taushetsplikten, opplysningsretten og opplysningsplikten. Barne- og familiedepartementet; 2005. https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kilde/bfd/rus/2005/0002/ddd/pdfv/243383-q-24_rundskriv_taushetsplikt.pdf

51. Retningslinjer om hjelpetiltak, jf. barnevernloven § 4-4. Barne- og likestillingsdepartementet; 2016. <https://www.regjeringen.no/contentassets/8d3be0078d4d496e8f7a64d55b10ec0f/retningslinjer-om-hjelpetiltak.pdf>

52. Saksbehandlingsrundskrivet. Lover, forskrifter og generelle forvaltningsrettslige prinsipper. Barne-, ungdoms-, og familiedirektoratet; 2017. <https://bufdir.no/barnevern/Fagstotte/saksbehandlingsrundskrivet/>

53. Informasjon om Haagkonvensjonen 1996. regjeringen.no; 2019. <https://www.regjeringen.no/no/tema/familie-og-barn/innsiktsartikler/haagkonvensjonen-1996/informasjon-om-haagkonvensjonen-1996/id2506528/>

54. Retningslinjer for samtaleprosess i fylkesnemndene. Advokatforeningen.no <https://www.advokatforeningen.no/globalassets/retningslinjer.pdf>

55. Håndtering av dokumentasjon i barnevernet. Kommunesektorens organisasjon, Kommuneforlaget; 2017. <https://www.ntnu.no/documents/1268850643/1273757823/veileder-for-handtering-av-dokumentasjon-i-barneverntjenesten-til-inter...pdf/570e5b29-8da4-4f14-87f7-5ed30369fcd0>

56. Barne- likestillings-. Ny barnevernsløve : sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse : utredning fra et utvalg oppnevnt ved kongelig resolusjon 28. november 2014 : avgitt til Barne- og likestillingsdepartementet 29. september 2016. Bd NOU 2016:16. (Sørensen CB, red.). Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon, Informasjonsforvaltning; 2016. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2016-16/id2512881/>

57. Holmboe M. Ungdomsstraff og ungdomsoppfølging: En oversikt og noen kritiske merknader. Gyldendal Akademisk; 2014:s. 397–414.

58. Köhler-Olsen J. Transnasjonal oppvekst: Betydningen av Haagkonvensjonen 1996 for barnets rettslige stilling i forbindelse med lengre, midlertidige opphold i utlandet alene. I: Aune H, red. Ketsch me if you can : sociale rettigheter og ligestilling : hyldest til Kirsten Ketscher. Karnov Group; 2017:s. 372–384.

59. Ofstad K. Barnevernloven : med kommentarer. 6. utg. Gyldendal juridisk; 2015.

60. Riiber T. Samvær etter barnevernloven § 4-19. Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål. 2018;16(02-03):141–155. doi:10.18261/issn.0809-9553-2018-02-03-04

61. UN general assembly. UN guidelines 64/142. Guidelines for the Alternative Care of Children. https://www.unicef.org/protection/alternative_care_Guidelines-English.pdf

Innføringslitteratur

62. Kjøenstad A. Velferdsrett I : grunnleggende rettigheter, rettssikkerhet og tvang. 6. utgave. Gyldendal Norsk Forlag;

2017.

63. Kjørstad A. Velferdsrett II : barneverns- og sosialrett. 5. utg. Gyldendal Norsk Forlag AS; 2017.

64. Strand VB. Menneskerettigheter i et nøtteskall. Gyldendal akademisk; 2015.